

KONKURS NA OPRACOWANIE KONCEPCJI ARCHITEKTONICZNO-URBANISTYCZNEJ ODBUDOWY I ROZBUDOWY DAWNEGO TEATRU MIEJSKIEGO NA POTRZEBY SZKOŁY MUZYCZNEJ W GŁOGOWIE WRAZ Z ZAGOSPODAROWANIEM RYNKU NA STARYM MIEŚCIE W GŁOGOWIE

Założenia autorskie

Zadaniem projektu jest stworzenie nowego obiektu szkoły muzycznej w oparciu o istniejące ruiny byłego teatru miejskiego w Głogowie oraz zintegrowanie go w z reprezentacyjną przestrzenią Rynku. Działka zlokalizowana we wschodnim krańcu płyty rynku i odzwierciedla historyczną linię zabudowy XIX-wiecznej. Nowoprojektowany obiekt odpowiada na wymagania programowo funkcjonalne użytkownika, uwzględnia założenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzeni oraz wytyczne konserwatorskie.

Głównym założeniem jest stworzenie prestiżowego obiektu o czytelnym podziale funkcjonalno-przestrzennym z uwzględnieniem otaczających obiektów.

Budynek dzięki zwartej bryle, z wyodrębnioną historyczną kubaturą teatru, pozwala na stworzenie wolnostojącego obiektu. Stanowi to o jego wartości w przestrzeni miejskiej, pozwala w sposób optymalny rozwiązać funkcje wewnątrz oraz zoptymalizować koszty realizacji. Obrys i lokalizacja odwołuje się historii z przed 200 lat natomiast podział funkcjonalny i przestrzenny na pas teatru z reprezentacyjnymi salami koncertowymi i pas szkoły podkreślony przeszkleniami i rysunkiem dachów odwołuje się do historii średniowiecznych sukiennic, które to zamykały wschodnią ścianę bloku śródrynkowego.

Dominującym elementem budynku jest kamienna fasada zachodnia, stanowiąca dyfuzor akustyczny obdzielający linie dźwięków wypływających z wnętrza szkoły jednocześnie pełniąc rolę ekranu akustycznego dla kulturalnych wydarzeń plenerowych odbywających się wewnątrz bloku śródrynkowego. Jej rozrzeźbienie oprócz funkcji akustycznych stanowi dominujący detal nowej części budynku i jest przeciwwagą dla dekoracyjnej elewacji wschodniej historycznego teatru. Materiał zastosowany na elewacji zachodniej pojawia się jako wstawki w posadzce bloku śródrynkowego oraz w elementach małej architektury wyznaczając prestiżową strefę kulturowych wydarzeń plenerowych na Rynku.

Założenia urbanistyczne

Obiekt domyka wschodnią część rynku i jako budynek wolnostojący stanowi pierzeję zachodnią ul. Rynek. Taka lokalizacja wraz z pawilonem dawnych sukiennic pozwala na odtworzenie historycznego kwartału wewnątrz rynku. Zakłada się graniczenie ruchu kołowego w całym obrębie starego miasta a na rynku tylko do jednokierunkowego ruchu wzdłuż krótszych pierzei wschodniej i zachodniej. Od strony południowej planuje się wzmocnienie ciągu pieszego, i pieszo jezdnego łączącego na zachodzie dworzec kolejowy oraz planowane obiekty handlu wielkopowierzchniowego na wschodzie. Na linii ciągu pieszego planuje się lokalizację obiektów usługowych publicznych i komercyjnych o charakterze ogólnomiejskim i regionalnym. Poprzeczne połączenia umożliwiają piesze, rowerowe oraz kołowe powiązanie z wartościowymi terenami Ostrowa Tumskiego. Zakłada się ucztylnienie i wzmocnienie ciągłości historycznych terenów zielonych okalających stare miasto oraz dowiązanie wizualne do Odry. Po okręgu terenów zielonych planowana jest ścieżka rowerowa zapewniająca dostęp do starówki bez potrzeby szybkiego przejazdu wśród pieszych. Cały obszar starego miasta objęty jest strefą płatnego parkowania oraz dopuszcza się jedynie parkowanie równoległe do 4 miejsc w rzędzie oddzielonych uporządkowaną zielenią wysoką bądź ujednoliconymi stoiskami komercyjnymi (ogródki restauracji, stragany handlowe)

Architektura

Obiekt dostępny jest na przestrzał od strony wschodniej i zachodniej z przeszklonym 3 kondygnacyjnym holem dzielącym część historyczną i nowobudowaną. Wokół tej atrakcyjnej przestrzeni zlokalizowano prestiżowe powierzchnie hallów wejściowych, foyer sali koncertowej i kameralnej oraz otworzono ją na galerie komunikacyjną części edukacyjnej. Parter skupiający funkcje administracji szkoły, biur Urzędu Stanu Cywilnego, księgarni i biblioteki szkolnej, klubu muzycznego restauracji, oraz zaplecza magazynowo sanitarnego sal koncertowych jest przedsiönkiem do przestrzeni reprezentacyjnej pierwszego piętrowego pozwalającego oderwać się od spraw codziennych i uczestniczyć w muzycznym świecie z pozycji „piano nobile”.

Budynek podzielony jest na 2 zasadnicze części.

Odtworzoną, częściowo podpiwniczoną bryłę dawnego teatru z 3 kondygnacjami nadziemnymi oraz poddaszem użytkowym z kalenicą o historycznej wysokości ok. 17 m. zakłada się odtworzenie detali dekoracyjnej fasady wschodniej oraz utrzymanie wewnętrznych ścian ceglanych w formie trwałej ruiny jako scenografia dla głównych przestrzeni reprezentacyjnych. Dopelnieniem istniejących murów jest północna bryła foyer sali koncertowej w sposób stonowany odtwarzający podziały elewacji frontowej dawnego teatru. Ta 2,5 kondygnacyjna przestrzeń jest idealnym miejscem na tworzenie czasowych wystaw.

Druga część to budynek szkolny wykonany w konstrukcji na siatce 810 cm, podpiwniczony oddzielony ścianą szczelinową na styku z fundamentami istniejącymi, która to ma swoją kontynuację do poziomu foyer oddzielając stare ceglane mury od bezpośredniego kontaktu z użytkownikiem. Podpiwniczenie po obwodzie pozwoli również na odtworzenie pełnej izolacji wodnej fundamentów istniejących. W części nadziemnej stworzono schodkowy obiekt z 3 kondygnacjami zintegrowanymi z głównymi przestrzeniami reprezentacyjnymi z 4 kondygnacją wyniesioną ponad szklany świetlik w wysokości historycznego dachu skośnego.

W części podziemnej znajduje się garaż z 13 stanowiskami postojowymi, pomieszczenia obsługi z zapleczem sanitarnym, pomieszczenia techniczne, oraz zaplecze gastronomiczne restauracji.

Na kondygnacjach 1-4 w jednoraktowym pasie zachodnim zlokalizowano sale dydaktyczne szkoły a w pasie historycznego teatru 2 kondygnacyjną sale kameralną oraz sale zajęć rytmiki na najwyższej kondygnacji. Modułowość tej części pozwala na elastyczne kształtowanie podziałów odpowiadających wymaganiom użytkownika.

Całość obsługują 2 windy zlokalizowane w otwartej przestrzeni pomiędzy oraz 2 klatki schodowe w sposób optymalny rozwiązując komunikację pionową i ewakuację budynku.

Rozwiązania konstrukcyjno materiałowe

Konstrukcja zakłada zachowanie oraz wzmocnienie ścian zewnętrznych oraz głównych podziałów wewnętrznych ścian budynku istniejącego do poziomu stropu nad parterem. Wprowadzenie nowego stropu Sali koncertowej z zachowaniem historycznych podziałów pozwoli zoptymalizować koszty, wykonać nowoczesną widownię i scenę tego pomieszczenia oraz umożliwi rozwiązać problem różnicy wysokości między wejściem od strony rynku i od elewacji wschodniej. Dachy części historycznej wykonano z zabezpieczonej pożarowo lekkiej kratowej nitowanej konstrukcji stalowej oraz zastosowano historyczne poszycie z dachówki ceramicznej.

Nowa część to konstrukcja monolityczna. Wysokość pomieszczeń ogranicza sufit podwieszany nad którym zlokalizowano przestrzeń techniczną. Na stropie nad windą w części południowej, zlokalizowano otwartą maszynownię zapewniającą wentylację i klimatyzację obiektu.

Zachodnia fasada szkoły została zaprojektowana jako przegroda akustyczna o zróżnicowanych funkcjach. Wykonana z łupanego piaskowca przez swoją grubość i ukształtowanie wychodzące i przenikające do pomieszczeń dydaktycznych zwiększając

komfort uczniów. Wszystkie sale ćwiczeń zlokalizowane są w sąsiedztwie ściany, by maksymalnie wykorzystać jej właściwości. Od zewnątrz ściana kształtowana jest jako dyfuzor akustyczny. Kaskadowa konstrukcja, tektonika elewacji, chropowatość zastosowanego materiału, wszystko to powoduje wielokierunkowe odbicia dźwięku tym samym zmniejszając pogłos charakterystyczny w przestrzeniach otwartych. Poprawione warunki akustyczne mogą stać się katalizatorem większej ilości imprez plenerowych dla miasta, a dla szkoły możliwością zaprezentowania się publicznie podczas przeglądów semestralnych. Tak zlokalizowany dyfuzor powoduje, że fasada przestaje być barierą typową w tego typu sąsiedztwie a staje się elementem integrującym obie przestrzenie- otwarty plac rynku i nastawnią na koncentrację i naukę szkołę muzyczną.

Jako uzupełnieni elewacji zastosowano prefabrykaty betonu architektonicznego i ślusarkę z profili stalowych.

We wnętrzu dominują ściany z barwionego w masie na biało betonu architektonicznego oraz elementy wykończeniowe z drewna w kolorze odpowiadającym kamiennej elewacji dyfuzora.

Miedzy salami dydaktycznymi zastosowano akustyczne przegrody oraz drzwi zapewniając komfort uczniom.

Bezpieczeństwo pożarowe

- Budynek szkoły nie przekracza 25 m wysokości, traktuje się go jako średniowysoki (SW)
- Obiekt zaliczony jest do kategorii zagrożenia ludzi ZLI a dla części podziemnej PM
- Obiekt podzielono na dwie strefy pożarowe: 1. – piwnica/garaż z pomieszczeniami technicznymi , 2. – część nadziemna
- Nie przekroczono długości dopuszczalnych dróg ewakuacyjnych, dzięki zastosowaniu samoczynnych grawitacyjnych systemów oddymiania. Szerokość dróg ewakuacyjnych i drzwi ewakuacyjnych zgodna jest z przepisami o ewakuacji.

Budynek przystosowano do użytkowania dla osób niepełnosprawnych po przez 2 windy zapewniające dostęp do wszystkich ogólnodostępnych pomieszczeń.